

РЕШЕНИЕ

№ 2974

гр. София, 03.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Людмила Коева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **2325** по описа за **2022** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на Д. Л. Г., срещу решение № 20000945 от 06.01.2022 г. по НАХД № 4715/2021 г. на Софийски районен съд, в частта, с която е потвърдено наказателно постановление (НП) № 20-43232-008020/28.05.2020 г., издадено от началник група към отдел „Пътна полиция“ към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР - ОПП/, с което на касатора на основание чл. 174, ал. 3, предл. второ от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 (две хиляди лева) за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца. Твърди се, че решението е незаконосъобразно. Моли се съдът, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и отмени НП. В съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Ответникът не взема становище по касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218

АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение № 20000945 от 06.01.2022 г. по НАХД № 4715/2021 г., СРС е потвърдил НП № 20-43232-008020/28.05.2020 г., издадено от началник група към СДВР - ОПП, в частта, с която на Д. Л. Г., на осн. чл. 174, ал. 3, предл. второ от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 (две хиляди лева) и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП в потвърдената част, не са допуснати съществени процесуални нарушения. В съответствие със събраните и проверени в хода на проведеното съдебно дирене доказателствени материали, правилно и обосновано е приел за установени обстоятелствата, изложени във фактическата част към постановеното от него решение. За да потвърди НП в тази му част е установил, че то е издадено при съответствие с материалния закон и е изложил подробни и съобразени с доказателствения материал правни изводи, които изцяло се споделят от касационната инстанция.

Неоснователни и неподкрепени с доказателства са доводите в касационната жалба, че решението е незаконосъобразно и необосновано. Районният съд правилно е обсъдил, както приложените по делото писмени доказателства – АУАН, талон за изследване, както и събраните в хода на процеса свидетелски показания на свидетелите Г., Д., В. и И., от които безспорно се установява извършването на посоченото в АУАН и НП нарушение на посоченото в АУАН и НП нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. От приложените по делото писмени доказателства, не се установява жалбоподателя да се е явил в лечебното заведение за химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, а и не се навеждат подобни твърдения от негова страна. Неоснователни са и доводите за нарушение на императивните разпоредби на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП е ясна и категорична, като словесното описание на нарушението е точно, ясно и недвусмислено и съответства на състава на административно нарушение, за което е ангажирана отговорността на водачът на МПС. В случая касаторът е управлявал МПС, като е отказал да бъде изпробван за употреба на алкохол. Това нарушение е подведено правилно към съответната санкционна норма. Наложена от АНО санкция е по вид и размер определен в съответната на извършеното нарушение правна норма – чл. 174, ал. 3, предл. второ от ЗДвП.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 20000945 от 06.01.2022 г. по НАХД № 4715/2021 г. на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.